

Dieva Tēva, Dēla un Svētā Gara vārdā!

Dziesma: 290

37. Psalmis

1 Nesaniknojies par tiem, kas ir nekrietni, un nekļūsti naida pilns pret ļauna darītājiem!

2 Jo tāpat kā zāle tie ātri nokaltīs un kā lapu zaļums tie novītīs.

3 Ceri uz To Kungu un dari labu, paliec savā zemē un dzīvo ar godu.

4 Meklē savu prieku savā Kungā, tad Viņš tev dos, pēc kā tava sirds ilgojas!

5 Pavēli Tam Kungam savu ceļu un ceri uz Viņu, gan jau Viņš tad darīs:

6 Viņš tavai taisnībai liks starot kā gaismai un tavām tiesībām kā saulainai dienai.

7 Esi kluss Tā Kunga priekšā un gaidi uz Viņu, neesi sašutis, ja kādam laimējas un ir sekmes, nedz arī par vīru, kas dara blēdības!

8 Atmet dusmas un neļaujies bardzībai, neiekarsti niknumā, jo no tā ceļas tikai ļaunums!

9 Ļaundari taču tiks izdeldēti, bet, kas gaida uz To Kungu, iemantos zemi.

10 Vēl mazu brīdi - un bezdievīgā vairs nebūs. Tu raudzīsies uz viņa vietu, bet viņa tur vairs nesaskatīsi.

11 Bet lēnprātīgie iemantos zemi un baudīs mieru papildam.

Grēksūdze

“Svētīgs ir tas, kam pārkāpumi piedoti un grēki izdzēsti.”

Klusībā pārdomāsim to, kas pēdējā laikā nav bijis labs mūsu dzīvē;

kur neesam bijuši mīlestībā pret Dievu un pret cilvēkiem.

Pēc tam lūgšana:

“Visuspēcīgais Dievs, sirdsžēlīgais Tēvs!

Es, nabaga grēcinieks, Tev sūdzu savus grēkus, ar ko esmu grēkojis domās, vārdos un darbos. Bet

es tos no sirds nožēloju, un tie man gauži sāp, un es Tevi lūdzu Tavas lielās apžēlošanas un Tava

mīļā Dēla, Jēzus Kristus, mana Pestītāja, rūgto ciešanu un nāves dēļ: esi man, grēciniekam žēlīgs,

piedod man visus manus grēkus un dod man Sava Svētā Gara spēku, ka varu atgriezties!”

Kungs, apžēlojies, Kristu, apžēlojies! Kungs, apžēlojies!

Absolūcija:

“... cik augstu ir debesis pār zemi, tik liela ir Dieva žēlastība pret tiem, kas Viņu bīstas.

Cik tālu ir rīti no vakariem, tik tālu Viņš atliek mūsu pārkāpumus nost no mums.

Kā Tēvs apžēlojas par bērniem, tā Tas Kungs apžēlojas par tiem, kas Viņu bīstas. (Ps.103,11-13)

Vispēcīgais un mūžīgais Dievs par mums ir apžēlojies Kristū Jēzū un Viņa dēļ mums piedod visus

mūsu grēkus, un dod mums žēlastību, ka atgriežamies un iemantojam mūžīgo dzīvību.

Lasījums no apustuļa Pāvila 1. vēstules korintiešiem 15. nodaļas 35.–38.

un 42.–50. pantam:

35 Bet varbūt kāds sacīs: kā tad mirušie uzcelsies, kādā miesā tie nāks?

36 Tu nesapraša! Ko tu sēj, tas netop dzīvs, ja tas nav miris.

37 Tu nesēj miesu, kas vēl taps, bet tikai graudu, vai tas būtu kviešu vai kādas citas sēklas grauds.

38 Bet Dievs tam dod miesu kādu gribēdams un ikkatrai sēklai savu īpatnēju.

42 Tāpat būs arī ar mirušo augšāmcelšanos. Sēts top iznīcībā un uzmodināts neiznīcībā.

43 Sēts top negodā un uzmodināts godībā; sēts top nespēkā, uzmodināts spēkā.

44 Sēta top dabīga miesa, uzmodināta garīga miesa. Kā ir dabīga miesa, tā ir arī garīga miesa.

45 Tāpat ir arī rakstīts: pirmais cilvēks, Ādams, kļuva par dzīvu dvēseli, - pēdējais Ādams par dzīvu darītāju Garu.

46 Pirmais nav garīgais, bet dabīgais, tik pēc tam nāk garīgais.

47 Pirmais cilvēks ir no zemes, no pīšļiem; otrs cilvēks no debesīm.

48 Kāds tas, kas no zemes, tādi paši tie, kas no zemes; un, kāds Tas, kas no debesīm, tādi paši tie, kas no debesīm;

49 un, tāpat kā esam nesuši zemes cilvēka tēlu, tā arī nesīsim Tā tēlu, kas no debesīm.

50 Bet to es saku, brāļi: miesa un asinis nevar iemantot Dieva valstību, nedz arī iznīcība var iemantot neiznīcību.

Laiks pārdomām

Ticības apliecība

*Apliecināsīm savu ticību ar **Apustuļu ticības apliecības** vārdiem:*

Es ticu uz **Dievu Tēvu**, Visuvaldītāju, debess un zemes Radītāju;
un uz **Jēzu Kristu**, Dieva vienpiedzimušo Dēlu, mūsu Kungu,
kas ieņemts no Svētā Gara, piedzimis no Jaunavas Marijas,
cietis zem Poncija Pilāta, krustā sists, nomiris, aprakts, nokāpis ellē,
trešajā dienā augšāmcēlies no mirušiem, uzkāpis debesīs,
sēdies pie Dieva, Visuvaldītāja Tēva labās rokas,
no kurienes Viņš atnāks tiesāt dzīvos un mirušos.

Es ticu uz **Svēto Garu**, vienu svētu kristīgu Baznīcu, svēto sadraudzi,
grēku piedošanu, miesas augšāmcelšanos un mūžīgo dzīvošanu. Āmen!

Dziesma: 228

Sprediķis

Dziesma: 354

Pārdomas pēc sprediķa

Lūgšana

Mīļais Dievs!

Mēs Tev pateicamies par to, ka ir cilvēki mums līdzās, kas apliecina evaņģēliju,
un ka arī mēs paši esam saņēmuši Labo vēsti. Paldies par Tavu lielo mīlestību,
ko Tu esi atklājis caur Savu Dēlu Jēzu. Mēs Tevi lūdzam, dod, ka arī mēs varam
kalpot Tev un apliecināt Tavu klātbūtni cilvēkiem, kas mums ir līdzās. Stāvi klāt
slimajiem, grūtsirdīgajiem, rūpju nomāktajiem. Dod spēku tiem, kuriem ir jāstrādā
slimnīcās, aprūpes centros, patversmēs un cietumos. Palīdzi ikvienam atrast
savas dzīves piepildījumu un sekot Tev. Esi ar mūsu draudzi, ka mēs kopā varam
dot liecību par Tevi. Vadi un sargi Tu mūs visās lietās. To mēs lūdzam Jēzus
Kristus vārdā. Āmen.

*Klusībā pateicamies par to labo, ko esam piedzīvojuši, aizlūgsim par saviem
līdzcivēkiem,*

par savām vajadzībām. Nobeidzam ar Tēvreizi.

Svētības vārdi

Tas Kungs lai mūs svētī un lai mūs pasargā!

Tas Kungs lai apgaismo savu vaigu pār mums un ir mums žēlīgs!

Tas Kungs lai paceļ savu vaigu pār mums un dod mums mieru! Āmen.

Dziesma: 232